

gen Tid: **Co-operation in Danish agriculture** by Harald Faber. En paatænkt tysk Oversættelse af Bogen blev midlertidig udsat paa Grund af Krigsforholdene.

Henr. Pedersen.

Forsvarsvæsen.

Festskrifter er i Reglen Øjeblikkets Børn, Græs, der afhugges og kastes paa Ilden, og som i hvert Fald ikke kan gøre Krav paa Interesse ud over den snævrere Kreds af Fagmænd, de henvender sig til. Naar det Skrift, som Underofficersforeningen udgav ved sit Jubilæum d. 30. Oktober 1916 (J. Krøier og J. Hintze: **Den danske Underofficer. Et Bidrag til Hærens Historie**) danner en Undtagelse herfra, skyldes det ikke blot den usædvanligt brede Ramme, som Forfatterne har lagt for deres Fremstilling, idet den over 400 Sider store Bog i Virkeligheden giver en Fremstilling af store Dele af vor Hærs Historie, men ogsaa — og ganske særligt — det værdifulde nye Stof, som de har fremdraget for de sidste halvhundrede Aars Vedkommende. Derfor vil Historikeren ikke tage sig det saa nær, at han møder en Række Misforstaaelser i de første Afsnit af Bogen f. Eks.: „Allerede i Oldtiden hører vi om, at Kongen omgav sig med en Hustrop eller Hird, og at denne Kreds af Mænd deltes i Thegner (Tjenestemænd), der maa formodes at have været befalende under Kongen, og Bersærker, der var udelukkende adlydende“; at det hedder: „hver Skibsbesætning i Tinglid havde sin Fører, Styresmanden, der befalede over en halv Snes Huskarle“ o. s. v. Medens disse Fejltagelser alle findes paa Bogens første Side, forbedres Teksten hurtigt, naar man kommer længere ind i den. Jo nærmere man kommer til 19. Aarh., des mere selvstændigt bliver Indholdet, og navnlig for Tiden siden 1863, hvor Vaupells Bog slipper, maa Bogen betegnes som et virkeligt Kildeskrift, krydret med mange morsomme Episoder, saaledes om Opførelsen af Lystspillet „Alt for Damerne“ paa Folketeatret 1888. Smukt udførte farvelagte Tegninger af Uniformstyper pryder den statelige Bog, hvortil slutter sig et Tillæg med selve Underofficersforeningens Historie.

K. F.

Kirkehistorie.

Naar undtages Københavns Universitets Festskrift for 1917, der ovfr. S. 125—133 er gjort til Genstand for nærmere Omtale, og F. I. Wests Udgave af **De danske Biskoppers Gensvar til de lutherske Artikler af 1530**, satte 400aarsjubilæet for Reformationens Begyndelse sig ikke større Spor i vor historiske Litteratur. I Norge derimod fejredes det ved Udsendelsen af flere Festskrifter, af hvilke